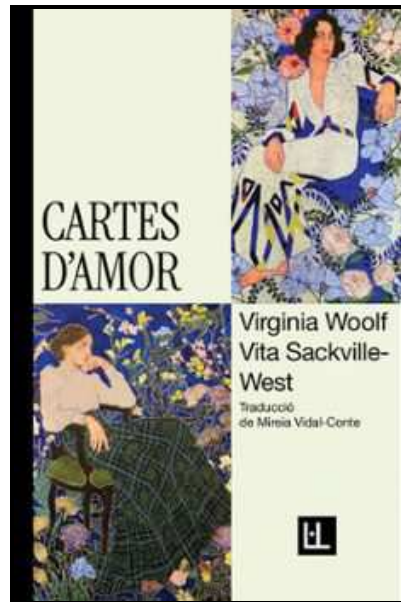

Club de lectura d'adults

Cartes d'amor

Virginia Woolf – Vita Sackville-West

Divendres, 5 de juny a les 18.30 h.

*****Amb la participació de la traductora
Mireia Vidal-Conte*****

Col·labora el Servei de Biblioteques
de la Diputació de Girona.

Autores:

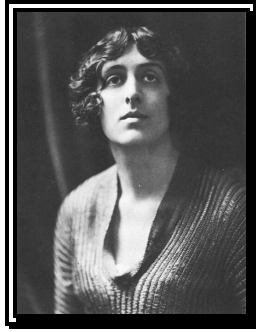

Virginia Woolf

(Londres, 1882 - Lewes, 1941)

Nascuda amb el nom d'Adeline Virginia Stephen, es va criar en l'ambient intel·lectual d'una família anglesa ben relacionada. La casa de Cornualla on estiuiejaven va ser un referent important de la seva obra posterior, com també van marcar-la profundament tant la mort de la seva mare com la de la seva germanastra, essent ella encara molt jove. Els seus germans van anar a la universitat, però ella i les seves germanes es van formar a casa, especialment en literatura. No va ser fins més endavant — del 1897 al 1901— que van poder estudiar filologia clàssica i història a les classes només per a dones del King's College.

Fou novel·lista, assagista, editora i crítica literària, cofundadora de l'editorial Hogarth Press juntament amb el seu marit, Leonard Woolf, i una figura central del famós grup de Bloomsbury. Elogiada per la seva sensibilitat moderna i per les innovacions estilístiques de la seva prosa, Woolf és recordada particularment per les novel·les *La senyora Dalloway* (1925), *Al far* (1927), la singular biografia *Orlando* (1928) i *Les ones* (1931); per l'assaig *Una cambra pròpia* (1929), esdevingut un clàssic del feminisme, i pel llibre de memòries *Un esbós del passat*, en què rememora la seva infantesa, així com pels seus diaris personals, dels quals es pot llegir una selecció a *Diari d'una escriptora*.

Virginia Woolf

(Londres, 1882 - Lewes, 1941)

Filla única d'Edward Lionel Sackville-West III, baró de Sackville i de Victoria Josefa Dolores Catalina Sackville-West, **Vita** va néixer al castell de Knole, condomini que la reina Elisabet havia regalat a Thomas Sackville al segle XVI. Aquest castell era la seva passió impossible, ja que, tot i haver-hi viscut des de petita, en ser dona no el podia heretar. El 1928 va passar a mans de l'hereu familiar, el seu oncle Charlie.

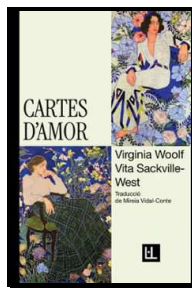
Als vint-i-dos anys, el 1910, Vita va conèixer el jove diplomàtic Harold Nicolson. Es van casar l'1 d'octubre de 1913 i van tenir dos fills: Benedict, historiador de l'art i editor de la revista *Burlington* i Nigel, escriptor i editor. Amb Harold viatjà incansablement i, tot i ser un company excepcional, Vita va tenir un gran nombre d'amants. La seva biògrafa, Victoria Glendinning, li n'atribueix fins a divuit entre 1909 i 1952, la més coneguda, **Virginia Woolf**.

Vita i Virginia Woolf van coincidir en un sopar organitzat per Clive Bell, el 14 de desembre de 1922 i, tot i que Woolf va escriure al seu diari que el matrimoni Nicolson eren "estúpids", quedà prou impressionada amb Victoria. A la setmana següent van quedar per sopar una altra vegada i així van iniciar una genuïna amistat que duraria dinou anys, fins a la mort de **Virginia**. Fou gràcies a aquest vincle que Vita es va poder introduir en el grup de Bloomsbury, tot i que mai va ser-ne considerada un membre.

La parella formada per Vita Sackville-West i Harold Nicolson fou molt peculiar, però molt estable. A partir de 1917, Vita va descobrir que ell

era homosexual i van pactar una sinceritat absoluta, així l'aristòcrata començà a parlar obertament a Harold dels seus sentiments cap a **Virginia**. Quan el novembre de 1925 Nicolson fou nomenat segon conseller de la *British Legation* a Teheran, formant part de l'equip del ministre Percy Loraine, la relació entre Vita i Virginia estava en el seu millor moment, així que va decidir no acompanyar el marit, tot i que va prometre visitar-lo.

Obra:

“Nigel Nicolson, un dels fills de Vita, va dir que l’Orlando era la carta d’amor més llarga de la història de la literatura. Si s’ha llegit aquesta novel·la de Virginia Woolf, inspirada en Vita i dedicada a ella, es fruità de valent de la lectura d’aquestes cartes, perquè s’hi pot resseguir la traça de creació de la novel·la a través d’imatges, converses i observacions que hi apareixen. Des del paper d’ambaixadora a Teheran de Vita fins a les seves arrels gitanes, passant per l’herència frustrada de Knole, el seu poema llarg i les seves amants, Virginia Woolf fa el que fem nosaltres: agafa peces d’un trencaclosques per crear-ne un altre, barrejant ficció i realitat, amor i gelosia, afecte i fascinació, en una obra literària excepcional.”

Text extret de les notes “Material per al club de lectura” d’edicions de la ela geminada:

<https://elageminada.cat/cartes-damor>